

FUŠ – Film u školi Vam predstavlja film

KRATKI IZLET

KRATKI IZLET

OSNOVNE INFORMACIJE

Zemlja i godina proizvodnje: Hrvatska, 2017.

Trajanje filma: 75 min

Režija: Igor Bezinović

Scenarij: Igor Bezinović, Ante Zlatko Stolica, prema knjizi „Kratki izlet“ Antuna Šoljana

Kamera: Danko Vučinović

Montaža: Hrvošlava Brkušić, Miro Manojlović

Oblikovanje zvuka: Martin Semenčić

Glazba: Hrvoje Nikšić

Uloge: Ante Zlatko Stolica, Mladen Vujčić, Željko Beljan, Iva Ivšić, Marko Aksentijević, Martina Burulić, Josip Visković

Producent: Igor Bezinović

Izvršna producentica: Tena Gojić

Produkcija: Studio Pangolin

Hrvatska distribucija: Bonobostudio

Prodajni zastupnik: Bonobostudio

Najava filma: <https://www.youtube.com/watch?v=j7rnTXF1Gqg>

Prikladno za uzrast: I. – IV. Razred SŠ

Korelacija s nastavnim predmetima: hrvatski jezik, filozofija, psihologija, sociologija, povijest, geografija

Teme za raspravu: egzistencijalizam, propitivanje, put u nepoznato, mladost, lutanje, poznanstvo, zabava, festivali, filozofija, priroda, Motovun, Istra, freske, izlet, avantura, istraživanje, povijest, alegorija, roman „Kratki izlet“, art film, književna adaptacija

Festivali i nagrade:

- Međunarodni filmski festival u Rotterdamu 2017.
- Pulski filmski festival 2017. – Velika zlatna arena za najbolji film; Zlatna arena za oblikovanje zvuka (Martin Semenčić)
- Međunarodni filmski festival Underhill 2017.
- Filmski festival Andreja Tarkovskog Zerkalo 2017. – najbolji redatelj; nagrada Voice
- Festival autorskog filma 2017. – najbolji/najhrabriji film u programu Hrabri Balkan
- Filmski festival u Trstu 2018.
- Međunarodni filmski festival u Sofiji 2018. Pulski filmski festival 2018. – Nagrada Vedran Šamanović
- Filmski festival u Lessiniji 2018. – najbolji dugometražni film....

KRATKI SADRŽAJ

Stola je mladić u kasnim dvadesetima koji ljeto provodi u Istri tulumareći po festivalima. Jednoga dana susreće svog znanca Roka koji njega i nekolicinu ostalih poznanika nagovara da mu se pridruže u potrazi za obližnjim samostanom sa srednjovjekovnim freskama. No nakon što im se pokvari autobus, a oni se putem izgube, njihov kratki izlet prerast će u alegorijsko putovanje u nepoznato. Nakon svjetske premijere na festivalu u Rotterdamu, Igor Bezinović debitantskim je dugometražnim igranim filmom „Kratki izlet“, adaptacijom istoimenog romana Antuna Šoljana, ostvario niz uspjeha na festivalima uključujući i nagradu iz Pule gdje su „Kratki izlet“ i njegov autor, koji je ujedno i producent, nagrađeni Velikom zlatnom arenom za najbolji film.

REDATELI

Igor Bezinović rođen je u Rijeci 1983. godine. Diplomirao je filozofiju, sociologiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te Filmsku i TV režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Režirao je petnaestak kratkometražnih filmova i dugometražne filmove „Blokada“, i „Kratki izlet“. Filmom se bavi profesionalno i amaterski. Dokumentarni film smatra integralnim dijelom svog društvenog angažmana pa su u središtu njegovog filmskog interesa društvene teme, zauzimanje za obespravljene socijalne grupacije i društveni konflikti. Prikazivanje svojih filmova doživljava prije svega kao šansu za susret i razgovor s publikom i sudionicima filma, proširujući na taj način njihov društveni utjecaj. Osim za filmske i časopise koji se bave užim kulturnim temama (Ljetopis, Gordogan, Zarez i Re)

Bezinović piše i u stručnim sociološkim i filozofskim glasilima (Diskrepancija, Revija za sociologiju i Čemu).

RIJEČI KRITIKE

„Bezinović ne naglašava stvari, već ih pušta da se događaju, njegova pozicija je donekle paradoksalna – stječe se dojam da je autor i prisutan u svijetu filma, ali i izvan njega, da istovremeno kontrolira događaje, ali i oni kontroliraju njega.“ (Jovan Marković, beforeafter.rs)

„Sitni detalji u filmu su jednostavno briljantni, poput odstupanja između onoga što čujemo iz naracije i onoga što vidimo na ekranu i dizajna zvuka koji ambijentalne šumove iz prirode reže povremenim provalama glasne etno-muzike. „Kratki izlet“ možda ne dobacuje do nivoa remek-djela, ali je svakako više od sigurnog i solidnog debitantskog ostvarenja. Zapravo, prilično je impresivno filmsko djelo.“ (Marko Stojiljković, lupiga.com)

Razlozi i motivacija likova misterij su sam za sebe koji se krije iza riječi naratora. Roko, koji istupa kao vođa puta, jest samo onaj koji pokreće radnju. Svi oni putuju sami i sami su odlučili da krenu na put, Rokova je funkcija samo da svakome od njih pomogne da u sebi prepozna tu želju. Izgubljenost u danteovski oblikovanom prostranstvu vodi likove na duhovno putovanje koje u određenoj mjeri zahtijeva egzistencijalni ulog. (Adnan Bajrović, ziher.hr)

„Scenaristi filma, Ante Zlatko Stolica i Igor Bezinović učinili su najpametniju, ali i najrizičniju stvar: dekodirali su naraštajnu šifru, premjestili kratki izlet iz jednoga u drugo vrijeme i iz jednoga u drugi generacijski biotop, iz jednoga u drugo poslijeraće, da bi zatim, slijedeći okvirnu ideju romana, onu jednu rečenicu kojom se roman može prepričati, ispričali svoj kratki izlet. S jedne strane, riječ je o vrlo slobodnoj interpretaciji književnog predloška, s druge strane, Stolica i Bezinović su od Šoljana preuzeli upravo ono što je u knjizi najdragocjenije i što je, unaprijed bismo rekli, neprenosivo. Tako jedan generacijski roman nekim čudom i čarolijom postaje generacijski film.“ (Miljenko Jergović, jutarnji.hr)

„Kratki izlet“ je prekrasna priča o izgubljenom vremenu. (Jessica Kiang, theplaylist.net)

RIJEČI REDATELJA O FILMU

Što vas je toliko osvojilo u književnom predlošku Antuna Šoljana, koji bi se mogao opisati kao egzistencijalistička alegorija, da ste prema njemu snimili čak dva filma – kratkometražni ‘Vrlo kratki izlet’, a onda i dugometražni igrani debi ‘Kratki izlet’?

Pretpostavljam da me najviše privukao motiv lutanja Istrom. Kako i sam već zadnjih petnaestak godina svako ljeto lutam Istrom, što u autu, što biciklom, što pješice, prepoznao sam mnoge scene u romanu kao meni intimno bliske. Osim toga, svidjelo mi se Šoljanovo balansiranje između svakodnevice, egzistencijalizma i nadrealizma, kao i jednostavnost forme

romana. Prvi put sam roman čitao dosta davno i sjećam se kako sam ga automatski doživljavao kao niz filmskih slika. Ta pikarska forma mi se učinila lijepim kosturom u koji mogu ubacivati dokumentarističke elemente iz vlastitoga života. Što se 'Vrlo kratkog izleta' tiče, on je nastao kao priprema za dugi film, kao nekakav casting i stilska vježba, da sam sebi razjasnim što od 'papirnatih' ideja funkcionira, a što ne. Da nisam planirao raditi dugi film, vjerojatno ni kratki ne bi nikada bio snimljen.

Šoljanov roman i vaš film alegorijski govore o životu kao putovanju s kojeg svako malo otpadaju neki (dragi) ljudi, a kad se stigne na cilj ispostavi se da je ono za čim se čeznulo (srednjovjekovne freske) po svemu sudeći iluzija, no bez te iluzije ne bi bilo poticaja za putovanje, odnosno života koji ima barem privid smisla. Jesu li iluzije dragocjen začim života, jesu li one na neki način jednako stvarne kao i stvarnost? Naime čini mi se da prikaz fresaka kojih prvo ima, a onda nema sugerira da je oboje jednako stvarno.

Da, upravo tako sam i ja shvatio ideju Šoljanovog romana i unatoč svim sadržajnim i formalnim preinakama u filmskom mediju, nadam se da smo i u filmu uspjeli zadržati istu tu ideju života kao putovanja. Kada Naratorov izlet u romanu i Stolin izlet u filmu završe, jasno nam je da fresaka nema, da je cilj bio iluzija, ali da je traženje te iluzije bilo važnije od samoga cilja. Tako je i sa samim radom na našem filmu, nagrađivani film bi u kontekstu života bio bezvrijedan da mu nije prethodilo bitno i intenzivno iskustvo snimanja filma. Inače, sam opis gledanja u freske i nestanka fresaka je i meni i koscenaristu jako stilski drag, što možete dosta jasno uočiti ako usporedite Šoljanov i naš tekst u tom dijelu romana i filma. Osim toga, jako volimo i zadnjih par stranica romana, svojevrsni epilog u kojem Narator najavljuje novu potragu za Gradinom, tako da smo i u filmu odlučili formalno zadržati epilog s kadrom u Rovinju.

Jeste li u nekim trenucima, zajedno s koscenaristom i glavnim glumcem Antom Zlatkom Stolicom, pomišljali da se odmaknete od romana u smjeru standardnijeg (psihološkog) profiliranja likova? Naime likovi u filmu kao samostalne jedinice u interakcijama s drugima gotovo da ne postoje, svedeni su na svojevrsne znakove ili funkcije u službi generalne ideje.

Ne, likovi su od početka mišljeni kao funkcije, a ne kao psihološki karakteri, kao što je film od početka planiran kao alegorija, a ne kao psihološka drama. Ono što je meni kod Šoljana posebno drago je što nema velike pompe oko otpadanja pojedinih likova, njegovom Naratoru nije svejedno što otpadaju, ali istovremeno nastavlja put bez većih trzavica i drama. Ideja da bi film trebao nužno imati i psihološki profilirane likove mi nije bliska, želio sam da nakon gledanja filma ostaje osjećaj minimalističke alegorije, a ne osjećaj vezan uz konkretne međuljudske odnose. Jedini lik kojeg pratimo od početka do kraja filma je Narator, i to putem voiceovera i u totalima, samo dva puta ga prikazujemo u blizom planu i to oba puta s leđa. Da

smo željeli raditi film o psihološkim profilima likova, koristili bismo znatno više blizih planova, manje voiceovera, precizni scenarij, profesionalne glumce, više dijaloga, duže trajanje filma i manje likova. U našem slučaju smo napravili sve obrnuto.

Jedan od prigovora filmu, koji je na Puli izazvao znatne kontroverze (uglavnom je ili jako hvaljen ili omalovažavan), jest da ima odlično otvaranje dokumentaristički snimljeno na festivalu u Motovunu, ali da ste se onda kad ste trebali 'početi režirati igrani film' izgubili. Drugim riječima da ste majstor dokumentarističkog prosedea, što vaši dokumentarci jasno pokazuju, ali da vam onaj igrani, što god to danas kad se dokumentarno i igrano često isprepliću značilo, ne leži. Što kažete na to?

Ne razumijem prigovor da sam trebao početi režirati igrani film. Takav prigovor rezultat je očekivanja gledatelja da će gledati igrani film. Ovaj projekt nisam nikada doživljavao unutar specifičnog filmskog roda niti žanra, ali razumijem da gledatelj koji očekuje da će gledati klasičan igrani film može biti razočaran ovim scenarističko-režijskim stilom. Inače, dio u Motovunu nije ništa manje igrani ili više dokumentaran od ostatka filma.

(intervju preuzet sa: <https://www.portalnovosti.com/igor-bezinovic-kratki-izlet-je-ekscen-u-hrvatskoj-kinematografiji>)

FILMSKA ADAPTACIJA

Film „Kratki izlet“ se temelji na motivima istoimenog egzistencijalističkog romana iz 1965. godine, poznatog hrvatskog pisca, prevoditelja i urednika Antuna Šoljana (1.12.1932. – 12.7. 1993.). **Egzistencijalizam, odnosno sama filozofija egzistencije naziv je za filozofsko-literarni pokret koji se prvi put pojavio tridesetih godina** u Njemačkoj, a zatim se nakon 1945. godine proširio na preostale europske zemlje poput Italije, Francuske, Španjolske, ali i Južnu Ameriku te Japan. **Pod egzistencijom podrazumijeva se način postojanja, odnosno osebujnog izražavanja, ljudskog postojanja, konačnosti i povijesnosti.** U središtu zanimanja egzistencijalne filozofije nalazi se čovjek, pojedinac, njegova sloboda i njegovo samoostvarenje. Ocem egzistencijalne filozofije smatra se danski filozof 19. stoljeća Søren Kierkegaard. Daljnji su poticaji došli od Nietzschea, Bergsona, Diltheya, Husserla, Schelera...

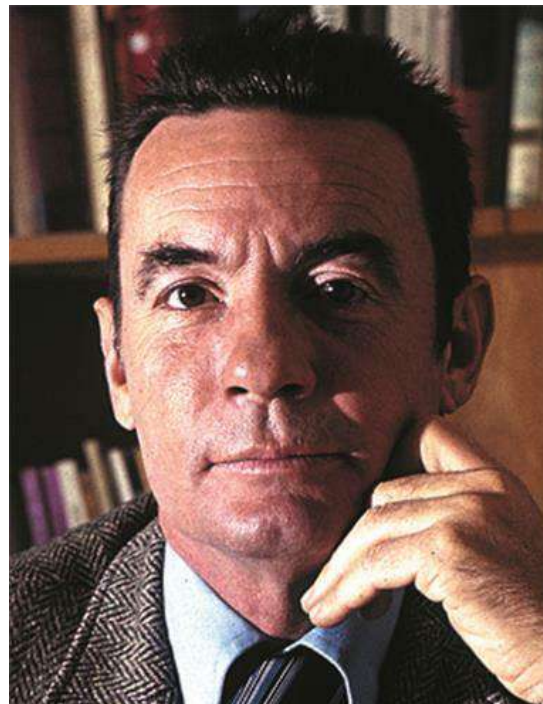
Adaptacija književnog djela je prilagodba književnog djela (ili nekih njegovih dijelova) za drugu namjenu. U adaptaciji se djelo pretvara u drugi umjetnički oblik. Književna djela se najčešće adaptiraju u kazališne komade ili filmove. Prilagođavanje književnog djela sceni se naziva **dramatizacija**. Kod dramatizacije književni tekst najčešće se krati i prilagođava izvođenju u tek nekoliko različitih scenografija, koliko ih je moguće pripremiti za kazališnu izvedbu. Dijalozi i monolozi također se prepravljaju kako bi se njihov sadržaj skratio i

prilagodio izvedbi, ali da se istovremeno ne promjeni ni tema ni poruka djela. U novije vrijeme popularnost kazališne adaptacije uvelike je zamijenila filmska adaptacija.

Filmska adaptacija je prilagodba književnog djela za izvođenje na filmu. Kod filmske adaptacije djelo mora biti preoblikovano kako bi se njegove književne komponente mogle zamijeniti filmskim komponentama. Svi opisi okoline i vanjski opisi likova pretvaraju se u vizualne elemente filma, monolozi su najčešće prikazani kao akcije bez riječi (iako nekada narator iz knjige može postati narator i u filmu), a dijalozi postaju razgovori u filmu. Filmska verzija književnog djela zapisuje se u scenarij, zbog čega se književno djelo često mora kratiti i preoblikovati kako ne bi bilo previše dugo u svojoj filmskoj formi. Kao i kod kazališne adaptacije, ni filmska ne smije narušiti dotadašnju vrijednost djela, ne smije mijenjati glavnu temu, karaktere likova, niti ideju književnog djela.

Naslovnica romana

Antun Šoljan

VIŠE O FILMU

Iako film nije dokumentaran, već na samom početku uviđamo njegovu dokumentarističku notu koja će se sprovesti kroz cijeli film. Sniman je na izvornim lokacijama, u uvodnim scenama vidimo koncert sa motovunskog festivala, okolinu koja djeluje spontano, a tako se odvijaju i dijalozi među akterima. Kamera iz ruku također ostavlja dokumentaristički dojam, ona nije statična, u pokretu je i prati ljude i događaje.

Glazba u filmu je raznovrsna i simbolična, od etna, rocka i tehna, a glumci su **naturščici**, tj. glumci bez školskog glumačkog obrazovanja koji interpretiraju likove društvene sredine kojoj i sami pripadaju. Likovi su mladi ljudi, skloni promišljanju i filozofskim temama, posebice Stola, glavni lik i narator filma, koji nas uvodi u priču od samog početka i po sjećanju dijeli svoja iskustva, promišljanja, zapažanja i trenutke. Njegovo sjećanje je „maglovito“, a većina radnje se događa nakon tulumarenja na Motovun Film Festivalu, kada se nekolicina studenata, zajedno sa Stolom, a vođeni ekscentričnim i karizmatičnim likom, Rokom, uputi na izlet u potrazi za Gradinom, starim i napuštenim samostanom, kako bi pronašli freske. Kao i u Šoljanovom romanu, likovi filma su neprilagođeni vremenu u kojem žive te odlaze povlačeći se u svoj svijet i bježeći u divljinu (tim temama, Šoljan je najavio **prozu u trapericama**¹ koja svoj vrhunac doživljava sedamdesetih godina 20. stoljeća). U filmu prevladava kolokvijalni govor, a Roko, koji je pokretač radnje, je prikazan kao lik koji je cijelo vrijeme u pokretu, oko njega se uvijek nešto događa, a u svemu tome prati ga nevjerojatna sreća. Ljudi koji ga prate često se izmjenjuju, ali činjenica je da Roko nikada nije sam. Stola pretpostavlja da je to povezano s činjenicom da Roko jednostavno ima tu energiju koja privlači ljude, izgleda kao čovjek s ciljem i odgovorima.

Kao i roman, i film daje uvid u jedno alegorično putovanje, praćeno **egzistencijalističkom simbolikom**: putovanje kao potraga za identitetom, traženje života, prepreke na putu kao životni problemi, odluke i izbori, kružno gibanje kao uzaludnost života te kratki izlet kao simbolika za život. Pa tako i sama potraga za Gradinom čini dio simbolike; Gradina kao naziv koji je vrlo uobičajen u Hrvatskoj, mjesto koje bi moglo biti bilo gdje, ali nije na karti, jasna je referenca na utopiju - najbolje mjesto je (ne) mjesto, iako to ne znači da se mora prestati tražiti, jer ako ga se ne pronađe ove sezone, naći će ga se sljedeće (prisjetite se Stolinih riječi na kraju kada izjavljuje se nada da će ponovno ići u potragu).

¹ Posebna vrsta urbanog romana nastala prema romanu J.D.Salinger "Lovac u žitu". Nastaje kao opreka snažnom problemskom intelektualizmu modernog romana. Prozu u trapericama karakterizira mlađi glavni junak koji je netipičan, pasivan, bez ciljeva, gradski marginalac suprotstavljen svijetu odraslih.

Umjetnički (art) film

Po svojim značajkama ovaj film pripada pravcu **art/umjetničkog filma**. Povjesničar filma David Bordwell odredio je 1979. akademsku definiciju „art filma“ u članku nazvanom *The Art Cinema as a Mode of Film Practice*, koja art filmove suprotstavlja mainstream filmovima klasičnog Hollywooda. Mainstream filmovi u hollywoodskom stilu koriste jasnu pripovjedačku formu kako bi organizirali film u seriju uzročno povezanih događaja koji se odvijaju u prostoru i vremenu, s tim da svaka scena vodi prema cilju. **Radnju mainstream filma pokreće jasno definirani protagonist ojačan logikom pitanja i odgovora, rutinama rješavanja problema strukturama radnje.** Mainstream filmovi teže tome da koriste malu paletu uobičajenih, općenitih slika, priča, verbalnih izraza i arhetipskih nepromjenjivih likova.

U suprotnosti s tim, Bordwell tvrdi da naraciju art filma pokreću dva principa: realizam i autorska ekspresivnost. Art filmovi se često bave unutarnjom dramom koja se odvija u junakovoj psihi, kao što su psihološki problemi identiteta pojedinca, seksualni ili društveni problemi, moralne dvojbe ili osobne krize. Mainstream filmovi također se bave moralnim dvojbama ili krizom identiteta, ali se ti problemi obično rješavaju na kraju filma. **U art filmovima, dvojbe se obično istražuju na ozbiljan način, ali često bez jasnog rješenja na kraju filma. Protagonisti u art filmovima često se suočavaju sa sumnjom, neskladom ili otuđenjem, te se često prikazuje njihov unutarnji dijalog misli, sekvence snova ili fantazije. U nekim art filmovima, redatelj koristi prikaz apsurdna ili naizgled besmislenih poteza kako bi izrazio filozofsko gledište kao što je egzistencijalizam.** Priča u art filmu često ima sekundarnu ulogu u razvoju lika i istraživanje ideja kroz duge sekvence dijaloga. Ako art film ima priču, to je obično besciljna sekvenca nejasno definiranih ili dvoznačnih epizoda. U filmu mogu postojati neobjašnjene pukotine, namjerno nejasne sekvence, ili nebitne sekvence koje nisu povezane s prethodnim scenama, što tjera gledatelja da subjektivno interpretira poruku filma. **Art filmovi nose znakove jedinstvenog vizualnog stila i autorskog pristupa redatelja.** Art film često odbija pružiti „čitljiv zaključak“, nego umjesto toga pred gledatelja stavlja zadatak da razmišlja o tome kako i na koji način je priča ispričana.

Art film se ponekad smatram sinonimom za nezavisni, nekomercijalni film. **Nezavisni film je izraz koji se koristi za film produciran bez sudjelovanja države i/li etabliranih, odnosno velikih i vodećih studija u filmskoj kinematografiji.** Pod time se obično podrazumijevaju ostvarenja koja karakterizira niski budžet, ali i daleko veća spremnost njegovih autora na rizike, odnosno ne-konvencionalnu formu ili „problematični“ sadržaj. Glumci ne moraju nužno biti profesionalci, mogu biti i amateri, scene su snimane na izvornim lokacijama (što zbog niskog budžeta i eventualnih ograničenih mogućnosti, što zbog želje da scene izgledaju prirodnije, da se uhvati doza spontanosti i izvornosti), moguć je i prazan hod u scenama, često je film sniman neprofesionalnom opremom, kamerom iz ruke itd. Nezavisni film se kao fenomen pojavio još od stvaranja velikih studija, ali je popularnost počeo stjecati 1950-ih i 1960-ih godina u SAD-u, u doba kada se počeo raspadati sistem tzv. klasičnog Hollywooda, a nezavisni producenti publici davali sadržaje koje veliki studiji nisu htjeli ili mogli.

PITANJA ZA UČENIKE/CE

Prilikom gledanja filma trebalo bi izdvojiti osnovne teme koje se prožimaju kroz cijeli film. To su primjerice egzistencijalizam, propitivanje, put u nepoznato, mladost, lutanje, poznanstvo, zabava, festivali, filozofija, priroda, Motovun, Istra, freske, izlet, avantura, istraživanje, povijest, alegorija, roman „Kratki izlet“, art film, književna adaptacija. Nakon projekcije i kratke emocionalno-intelektualne stanke, upitajte učenike kako ih se dojmio film i koji su im se prizori iz filma najviše svidjeli i zašto. Potom bi u razredu bi uslijedila istraživačka rasprava kroz niz pitanja.

- Definirajte umjetnički (art) film i navedite njegove osnovne značajke. Potkrijepite primjerima iz filma.
- Što je nezavisni film?
- Koje je mjesto radnje i lokacija snimanja filma? Opišite krajolik.
- Što je filmska adaptacija? Navedite par primjera.
- Što je dokumentarni film, a što igrani?
- Ima li ovaj film svoj žanr?
- Koji su glavni motivi ovog filma?
- Definirajte egzistencijalizam i navedite egzistencijalističke motive u filmu.
- Jeste li čitali roman „Kratki izlet“? Ako jeste, što znate o romanu i piscu? Usporedite film i roman, koje su njihove zajedničke značajke, a koje razlike?
- Tko unosi dinamiku u radnju filma?
- Tko je glavni lik?
- Zašto narator pristaje ići na izlet?
- Kakav je Roko?
- Prisjetite se koje istarske značajke sreću putem (stare kamene kuće, boškarina,...)
- Film ima komičnih elemenata, navedite neke.
- Što se događa sa likovima tijekom izleta? Jesu li oni međusobno bliski ili su samo poznanici?
- Ostvaruju li izletnici svoj cilj? Stižu li do Gradine? Što ih tamo dočeka?
- Koja je, po vama, poanta ovog izleta?
- Što je alegorija?
- Što znate o istarskim freskama?
- Kako vas se dojmio kraj filma? Jeste li očekivali drugačiji završetak? Zašto?
- Možete li odrediti vrijeme radnje? Da li bi radnja filma mogla biti bezvremenska? Obrazložite svoj odgovor.

IZVORI:

- <https://www.havc.hr/hrvatski-film/katalog-hrvatskih-filmova/kratki-izlet>
- http://factum.com.hr/hr/filmovi_i_autori/autori/igor_bezinovic
- <https://vizkultura.hr/intervju-igor-bezinovic/>
- <https://www.portalnovosti.com/igor-bezinovic-kratki-izlet-je-ekscen-u-hrvatskoj-kinematografiji>
- <https://www.lektire.hr/adaptacija-knjizevnog-djela/>
- <https://www.lektire.hr/egzistencijalizam/>
- https://hr.wikipedia.org/wiki/Filozofija_egzistencije
- <https://www.lektire.hr/kratki-izlet/>
- https://sh.wikipedia.org/wiki/Proza_u_trapericama
- <https://theplaylist.net/rotterdam-review-brief-excursion-20170206/>
- <https://www.lektire.hr/egzistencijalizam/>
- <https://cineuropa.org/en/newsdetail/322300/>
- https://hr.wikipedia.org/wiki/Art_film
- https://sh.wikipedia.org/wiki/Nezavisni_film

Rezervacije termina i dodatne informacije: Marina Majetić, koordinatorica FUŠ-a
099 493 8354 / fus@kinovalli.net

Filmska ponuda i dodatne informacije: Tanja Miličić, voditeljica Kina Valli
052 222 703 / info@kinovalli.net

Edukativni materijali: Tamara Zec

Kako bi Kino Valli poboljšalo produkciju kvalitetnih filmskih naslova za djecu i mlade, voljeli bismo dobiti i povratnu informaciju učenika/ica, učitelja/ica i profesora/ica. Svoje osvrte i razmišljanja možete nam slati na fus@kinovalli.net.

Projekt FUŠ realiziran je uz potporu:

Travanj 2019.